

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011743696
և 2011743448 որոշումներն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման
թողնելու մասին

<<30>> 12. 2020թ.7-13- 16416

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս,
վերանայելով Կարեն Մուրադյանի ՄԴ/154475-20 դիմումի քննարկման արդյունքում
ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Դավթաշեն վարչական շրջանի Դավթաշեն 1-ին թաղամասի 21/6 տան
բնակիչ Կարեն Մուրադյանը դիմումով խնդրել է բեկանել վարչական տույժ նշանակելու
մասին թիվ 2011743696 և 2011743448 որոշումները՝ նշելով, որ իրավախախտումը կատարել
է ծայրահեղ անհրաժեշտությունից ելնելով: Խնդրել է նաև դիմումը չբավարարելու դեպքում
տարաժամկետով 6 ամիս ժամկետով:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող
վարչական ակտը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային
երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող
վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին
մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման
փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած
տեսանյութն է կամ լուսանկարը, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով
արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը
հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում
կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի
Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

<<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 17-րդ հոդվածի
համաձայն՝ վարչական պատասխանատվության ենթակա չէ այն անձը, որը թեև սույն
օրենսգրքով կամ վարչական իրավախախտումների համար վարչական
պատասխանատվություն սահմանող այլ նորմատիվ ակտերով նախատեսված գործողություն
է կատարել, սակայն գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում, այսինքն՝ մի
այնպիսի վտանգ վերացնելու համար, որը սպառնացել է պետական կամ հասարակական
կարգին, սոցիալիստական սեփականությանը, քաղաքացիների իրավունքներին ու
ազատություններին, կառավարման սահմանված կարգին, եթե այդ վտանգը տվյալ
հանգամանքներում չէր կարելի վերացնել այլ միջոցներով և եթե հասցված վնասը կանխված
վնասի համեմատությամբ ավելի նվազ կարևորություն ունի:

Վարչական վարույթի ընթացքում ստեղծված նյութերի ուսումնասիրությամբ չի
հիմնավորվել դիմումատուի կողմից ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումը
ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարելու հանգամանքը, հետևաբար վիճարկվող
որոշումը բեկանման ենթակա չէ:

**Սահմանադրության 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ պետական և տեղական
ինքնակառավարման մարմիններն ու պաշտոնատար անձինք իրավասու են**

կատարելու միայն այնպիսի գործողություններ, որոնց համար լիազորված են Սահմանադրությամբ կամ օրենքներով:

Միաժամանակ, նկատի ունենալով, որ դիմումատուն Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 305-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված ժամկետում դիմել է տուգանքի գումարի վճարումը տարաժամկետելու խնդրանքով, ուստի այն ենթակա է բավարարման:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011743696 և 2011743448 որոշումները թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011743696 և 2011743448 որոշումներով նշանակված տուգանքների գումարի վճարումը տարաժամկետել 6 (վեց) ամսով դիմումը մուտքագրելու օրվանից՝ 2020թ. նոյեմբերի 30-ից:
3. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
4. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Կարեն Մուրադյանին և ՃՈ ՏՄՀԻՎԳՔ բաժին:

Ե.Կարապետյան